

Stylistika

může být 1. osoba, ale vyhýbat se osobním a popularizačním výrokům

Úvod

Výzkumní otázka (v Úvodu jasně formulována) – v Závěru jejich zodpovězení

Náčrt kapitol – kolik jich je, která kapitola řeší kterou z otázek.

Zhodnocení zdrojů – kritický a objektivní i subjektivní přístup

Terminologie (může být součástí Úvodu)

pojednejte o japonské výrazy a jak je ponímáte a jak s nimi zacházíte: jak je chápete, jak je překládáte – pozor, neříďte se překlady do angličtiny, ale přímo překládejte z japonštiny do češtiny/slovenštiny

příliš mnoho odborných CIZÍCH termínů je na škodu – myslíte na čtenáře!

KAPITOLY,

PODKAPITOLY,

Části

-každá kapitola, podkapitola (i výrazná část) by měla být uvedena „V této kapitole se věnuju/rozoberu/pojednám o...

-každá kapitola by měla být na základě minimálně DVOU zdrojů – aby to nebyl jenom výtaž z jedného zdroje!

Vést čtenáře:

CO budu psát, PROČ to píšu, PROČ TO TAK píšu, proč jsem zohlednil tento zdroj a nepoužil onen zdroj...

Odkazování mezi kapitolami a vzájemná propojenosť mezi částmi: Jak jsem už uvedl/bylo zmínováno v kap... na straně... . Tomuto problému se podrobně(ji) věnuju v kapit... na straně...

Závěr

Jasné a přehledné zodpovězení otázek stanovených v Úvodu. Celkové shrnutí výsledků zjištěných v dizertaci.

Grafická úprava: jeden font. Kurzíva u delších citací.

Kto z pedagogov ma aku oblast

Fotenie kníh

odfotíť si **tiráž** aj použítú literatúru!

Japonské mená

Když uvádíte jména, je dobré uvádět je v 1. pádě, případně je syntakticky tak použít, abyste před nimi mohli použít skratku „jm.“ (jménem – slovensky „m.“), která umožní 1. pád i v syntakticky pádovém případě (např. „od mistra jm. Sen-no Rikjú“). Musíte myslí i na informační stránku textu, aby se čtenář dověděl, jak jméno zní v 1. pádě. Jestli mu to u prvního výskytu neozrejmíte, velmi těžce si neznámé jméno osloví. Navíc, je dobré skloňovat jen poslední – osobní – část jména, ne všechny části („s Murata Džukóem“)

najlepšie je zachovať u všetkých (historických aj súčasných) pôvodný japonský menosled, a skloňovať len poslednú časť: rozhodne nie „od Fudžiwary –no Mičinagy“!

PRACA S TEXTOM

Pocitanie normostran.

Pocet slov – dole sa ukazuje.

Použite aj japonský zdroj

Odseky

- nie vynechanie riadkov. Vynechaný riadok je vyjadrovací prostriedok NADRADENÝ nad odsek. **Odsekom** vydeľujeme parciálnu-čiastkovú (dĺži) myšlienku, prípadne skupinu viet, tesne spolu súvisiacich. **Vynechaným riadkom** vydeľujeme mierny predel v súvise rozprávania. Ďalšou kategóriou je potom (oddelenie hviezdičkou, alebo v odbornom teste priamouž) kapitolovanie

Čiarky

Význam čiarky:

Carmen v závere árie hádže do Josého kvet pretože si ju nevšíma a odchádza.

= ??

Carmen v závere árie hádže do Josého kvet, pretože si ju nevšíma a odchádza.

Carmen v závere árie hádže do Josého kvet, pretože si ju nevšíma, a odchádza.

Značenie zdrojov:

Akonáhle zdroj prvýkrát použijete, HNEĎ si ho uložte do ZOZNAMU LITERATÚRY.

Bud' do zátvoriek v teste, alebo ako poznámku pod čiarou (footnote) – ukáž, ako sa to robí. Pritom **pozor či s pauzou alebo bez pauzy**.

Citácie a parafrázovanie

citujete nebo parafrázuje? Citace musí být v uvozovkách nebo kurzivou. Parafráze má být součástí Vašeho autorského textu, s tím, že na záver parafráze udáte zdroj. Parafrázi můžete uvést slovem jako „Jak píše XY, …“

Typy bibliografie

Štruktúra práce

Úvod – čím sa chcete zaoberať

prečo

ako – formulujte svoje **výskumné otázky**, na ktoré budete hľadať odpoveď

Jadro – rozdeliť na kapitolky podľa toho, ako potrebujete a považujete za vhodné. Bud' podľa témy, alebo podľa svojich **výskumných otázok**.

každá kapitola – začne sa úvodnými vetami, čo v nej chcete rozobrať. Skončí sa zhrnutím toho, čo ste v kapitole rozviedli."

Záver – můžete zhrnúť jednotlivé čiastkové (dĺži) podzávery z jednotlivých kapitol, ale hlavne - formulujete svoj **celkový záver**, čo ste zistili

Anglicizmy

-slovosled

č/sl: **théma – rhéma** (východisko – jádro)

angl: S-V-O

„25 lidí zemřelo při havárii v Itálii v sobotu ráno“ – žurnalistické kopírování anglického slovosledu. Přirozenější: „V sobotu ráno v Itálii zemřelo při havárii 25 lidí“.

S tímto souvisí i

-používání pasíva

Angličtina, aby mohla dát do zdůrazněné (rhématické – jádrové) polohy slovo, které by mělo být podmětem, často využívá pasívum, kterým toto slovo dá do polohy vzdálenější od začátku věty:

Some lads beat the dog. – když se chce víc zdůraznit „some lads“, použije se pasívum:
The dog was beaten by some lads.

V č/s není třeba pasívum („Pes byl zbit nějakými kluky“) – u nás stačí změnit slovosled a zdůrazněné slovo dát do rhématu:

Psa zbili (nějací) kluci.

-svůj

pokud se vztahuje k PODMĚTU věty:

Já mám rád **SVÉ** kamarády x Mně se líbí MOJI kamarádi.

-čárky

V angličtině je prax čárek dost rozvolněná (rozdíl „spisovně britského“ a „amerického“ psaní čárek, pro jistotu vynechávání)

V č/s čárka vyznačuje vedlejší větu z *obou* stran! (i když následuje „a“)

Muž, který nepřišel, a žena, jež nepřišla, se nazývají...

Nepřišel proto, že nechtěl, a neudělal to, aby šokoval, ale...

-skondenzování věty slovesním podstatním jménem

His not being there meant that he was not interested.

ne „Jeho nebytí tam“ ale „**To, že** tam nebyl,...“ („**Fakt/Skutečnost, že** tam nebyl, ...“ je taky anglicismus podle „The fact that he was not there...“).